

F. 1924 § 83 (U. § 81) er overført til Forslag til Ikrafttrædelseslov § 14.

I Stedet for F. 1924 § 84 (U. § 82) træder Forslag til Ikrafttrædelseslov § 15.

10de Kapitel.

Straffens Fastsættelse.

Til § 83 (U. § 85).

Denne Paragraf var udeladt i F. 1924, medens der til Gengæld i Forslagets §§ 286 og 288, Stk. 2, var optaget lignende, men kun for Berigelsesforbrydelser gældende Bestemmelser.

Med Hensyn til Begrundelsen for denne Bestemmelse henvises til Udkastets Motiver Sp. 184—85 og T. U. Mot. S. 99—100. Paragraffens Omraade er videre end i Kommissionsudkastet, idet den omfatter ikke blot de Lovovertrædelser, som dette betegner som Forbrydelser (U. § 1), men ogsaa mindre Lovovertrædelser, idet der ikke synes tilstrækkelig Grund til at undtage disse, hvorved bemærkes, at Bestemmelsen selvfølgelig kun gælder med den samme Begrænsning som i Udkastet, nemlig at den ikke finder Anvendelse, naar det erhvervs- eller vane-mæssige hører med til Forbrydelsens Begreb eller omfattes af den paagældende Lovbestemmelser Strafferamme (se f. Eks. nærværende Forslags §§ 203, 204 og 229 og Beværterlov Nr. 99 af 29. Marts 1924 § 34, 2det Stk.).

Til § 84 (F. 1924 § 88, U. § 86).

Paragraffen er ført tilbage til Udkastets Affattelse, saaledes at man i Stedet for F. 1924 § 22 har genoptaget Udkastets § 86 Nr. 3, se herom Bemærkninger ovenfor til 3die Kapitel, og at der i de i Punkterne 7 og 8 omhandlede Tilfælde kun gives Adgang til Strafnedsættelse, men ikke til Strafbortfald, der her ikke er uden Betænkelighed.

Til § 88 (F. 1924 § 92, U. § 90).

De i denne Paragraf indeholdte Regler om Sammenstød af flere Lovovertrædelser, hvorefter Straffen i Almindelighed udmaales indenfor den foreskrevne Strafferamme eller den strengeste af de foreskrevne Strafferammer, er efter deres Indhold (jfr. § 2) anvendelige ogsaa udenfor Straffelovens Omraade. Da Særlovgivningens Strafferammer ofte ikke er tilstrækkelig rummelige for en saadan Bestemmelse, er dette ikke uden

Betænkelighed, naar disse Strafferammer bliver staaende uforandrede, jfr. om dette Spørgsmaal nærmere Professor Oluf H. Krabbes Artikel i U. f. R. 1925 S. 6—8 og Højesteretsdommer, Dr. juris Troels G. Jørgensens Artikel sammesteds S. 57—61. Naar imidlertid alle Bødemaxima ophæves, saaledes som det nu foreslaas i Forslag til Ikrafttrædelseslov § 6, bortfalder denne Betænkelighed. Under Hensyn til den i nævnte Paragraf indeholdte Bestemmelse bliver det endvidere uønskeligt med Hensyn paa samme Forslags § 3, Stk. 2, i nærværende Forslags § 88 at tage noget Forbehold for at opretholde saadanne Bestemmelser som § 39 i Lov om Jagten Nr. 279 af 30. Juni 1922, hvorefter Overtrædelse af flere af Lovens Bestemmelser medfører Straf efter hver enkelt af disse, saaledes at de forskyldte Straffe sammenlægges.

Til § 89 (F. 1924 § 93, U. § 91).

Man har i Stk. 1 udeladt de i F. 1924 indskudte Ord „en væsentligere“, der formentlig vilde være egnede til at modvirke en muligt tilstedeværende Tilbøjelighed hos en Sigtet til at bidrage til Opklaring af alle hans Lovovertrædelser.

11te Kapitel.

Bortfald af den strafbare Handlings Retsfølger.

Til §§ 92 og 93 (F. 1924 §§ 96 og 97, U. §§ 95 og 96).

Bestemmelserne om Forældelse af Strafansvar i Straffelovens §§ 66—70 gælder efter deres Indhold direkte kun for Straffelovens Omraade og er af Domstolene ikke uden videre anset analogt anvendelige paa alle Overtrædelser af Særlovgivningen, selv om Betingelserne med Hensyn til Straffens Størrelse har været til Stede. I Kommissionsudkastets Motiver Sp. 199—200 gøres der nærmere Rede for, at Hensynet til Straffens Størrelse ikke er eneafgørende for, om Strafansvar bør forældes, men at Hensyn ogsaa maa tages til det paagældende Straffebuds almindelige Virkninger (Generalpræventionen). Saafremt en Lovovertrædelse efter sin særlige Natur normalt kommer for Dagen efter en Tids Forløb, vilde en Forældelse af Strafansvaret, uanset Straffens ringe Størrelse, betyde en alvorlig Svækkelse eller en fuldstændig Ophævelse af vedkommende Straffebuds Effektivitet,